Ч. 32. Неділя 11 (24) лютого 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К.	4·80
на пів року „	2·40
на чверть року „	1·20
місячно . . „	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К.	10·80
на пів року „	5·40
на чверть року „	2·70
місячно . . „	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(*Рада державна — До ситуациї — З угорского сойму. — Австрия в Хіни*.)

На початку вчерашного засїданя палати послів ухвалено вибори комісий: для будови водних доріг, податкової і прасової. Відтак розвинула ся ширша дискусия над справою ческих інтерпеляций, котрих внесено дуже богато, а в палатї відчитано лише три. Президент пояснив то лише тим, що інтерпеляций не вспіла ще редакция Вістника законів державних перекласти на німецкий язик. Чехів то поясненє не вдоволило, і они піднесли великий крик. Коли трохи втихомирило ся, приступлено до нарад над наглячими внесенями, і на тих нарадах закінчено засїданє.

В парляментарних кругах, як доносять приватно з Відня, помимо бурливих подїй, які лучили ся на двох послїдних засїданях палати послів, мають надїю, що небавом настане таке втихомирене, що палата буде могла приступити до поважної працї. Замітною познакою єсть то, що і Чехи і Нїмцї відсувають ся від скрайних радикалів. Кльофач, Шенерер і Вольф бачать, що чим раз більше стоять відокремленї, а проявило ся то дуже виразно на передвчерашнім засїданю палати. На успокоєнє умів вказує також та обставина, що на вчерашнім засїданю розпочали ся вже наради над наглячими внесенями і що палата приступає взагалї до нарад.

В угорскім соймі при дискусиї над буджетом міністерства просьвіти заявив міністер на дотичну інтерпеляцию, що правительство цїлком не стане на тім становищи, що вихованє і просьвіта належать виключно до компетенциї церкви. Таке становище було би противне державній верховній власти. Церкві нїхто не боронить займати ся справою просьвіти з власної охоти разом з державою, однако найвисший догляд над школами мусить лишити ся при державі. — На інтерпеляцию п. Тіси заявив міністер, що науку нїмецкого язика уважає за конечну і она повинна відбувати ся в спосіб запевнячий основне пізнанє сего язика. Знанє его тим більше потрібне, що дух нїмецкої науки має на цїлий сьвіт великий вплив, а угорский нарід втягає в себе цивілїзацию цїлого сьвіта, не даючи першеньства нї тій нї иншій цивілїзациї.

Віденьский Fremdenblatt доносить, що дня 7-го марта відпливе з Триесту до Хіни корабель „Ґізеля“, котрий перевезе офіцирів і моряків, які мають заступити вояків з австро-угорскої залоги, що вже звиж 18 місяцїв перебувають в Хінї. При тій нагоді пише Fremdenblatt: З усїх сторін надходять запитаня, чи скоро австро-угорска виправа поверне з Хіни. На жаль, на то питанє мусимо відповісти заперечаючо. Супротив наміреної виправи союзних войск в глубину Хіни, не може бути бесіди о повороті в нїякім случаю перед лїтом.

Новинки.

Львів дня 23 го лютого 1901.

— **Концерт питомцїв духовної семинариї** в честь Впреосьв. Митрополита А. Шептицкого, відбув ся дня 21 лютого в салї заведеня з незвичайною торжественностию. Крім питомцїв духовної семинариї і настоятелів явили ся на концертї запрошені гостї, майже виключно львівскі сьвященики. З сьвітских людий були запрошені проф. др. Шараневич і проф. др. Студиньский. Перший оправдав свою неприсутність. На концерт прибув Впреосьв. Митрополит з крилошанами львівскої капітули.

— **Конкурс.** В цїли наданя посагу в сумі 300 кор. з фундациї дра Яна Фріда па імя архикнягинї Ґізелї для убогих осиротїлих дівчат селяньских львівского повіта оголошує Намістництво конкурс до кінця марта с. р. Убігателька о той посаг має виказати: 1) що єсть сиротою по господарю-селянинї з місцевости львівского повіта; 2) що числить 18—25 лїт; 3) що убога; 4) що скінчила з добрим успіхом три низші кляси школи народної; 5) що має повінчати ся з селянином, котрий скінчив також з добрим успіхом три низші кляси школи народної. Вінчанє надїленої посагом кандидатки має відбути ся дня 2-го цьвітня 1901, а на случай перешкод церковних в найблизшім дни по усуненю перешкоди. Посаг виплатить ся сейчас по церковнім вінчаню. Поданя треба вносити до Намістництва у Львові до кінця марта с. р.

25)

ФІРМА ДЖІРДЛЬСТОН

(*З анґлїйского — Конана Дойлї*).

(Дальше).

Еклезіо-Сквер не був зовсім в простій лінії межи Кенсінґтоном а Сіті, але все-таки рано і вечером, так точно як годинник показував пів до десятої і три чверти на шесту, переходив Тома через старомодну площу попри понурий дім, котрого понурий вигляд щезав перед его очами в тій хвили, коли побачив ту, що була найкрасшою мрією его житя. Глянув лиш коротенько на то любе личко в горі у вікнї, і она хоч би лиш раз кивнула до него білою ручкою, а вже его серце набирало нової відваги і охоти та переривало сумну одностайність єї самотного житя. Часами удавало ся єму, як то ми вже видїли, дістати ся аж до середини того зачарованого замку, в котрім сидїла замкнена его красна царівна. Але тому зробив конець Джон Джірдльстон, розпорядивши, що нїколи і під нїяким услівєм не вільно приносити купецких вістий до его приватного помешканя. Але залюблені не дали ся тим застрашити і знеохотити, лиш знайшли борзо иншу дорогу, щоби переломити ту запору, яка їх відділяла.

Середину площі займав город, чотирокутний і не конче привітний, окружений високою зелїзною решіткою, котра замикала его перед всіма влїзливими і надавала єму вигляд подвіря в якійсь вязници. В серединї поза решіткою були корчі а денеде і дерева звисали своє галузє, як би сумували від того, що їх посаджено в такім непривітнім місци. Межи тими деревами і корчами були порозставлювані лавки, а цїлий город стояв отвором для жителів Еклезіон-Скверу, і від того називав ся городом Еклезіон. То було однїсеньке місце, де Кеті могла виходити без надзору слуги, і де она сидїла цїлими годинами в тїни дерев, і читала або щось робила.

Одного дня стало ся так, що Тома Дінсдаль в дорозї до Сіті переходив трохи раньше як звичайно через ту площу, і не видїв як звичайно личка у вікнї. Коли здивований став розглядати ся і роздумувати над тим, щоби то було, що єї не видко, побачив в городї хороший білий капелюх між корчами, а коли ще лїпше придивив ся, і двоє блискучих очий, що весело виглядали зпід капелюха і дивили ся на него. Брама стояла отвором і в коротшім часї, як то можна розповісти, вбіг до города, призначеного на прогульку лиш для жителів Еклезіо-Скверу. Можна собі погадати, що він того дня, як і неодного із слїдуючих, прийшов трохи пізнїйше до контори як звичайно, аж наконець книговодцї погадали собі, що їх новий принципал стратив охоту до торговлї, яка его доси одушевляла.

Тома просив нераз свою милу о позволенє, щоби він сказав пану Джірдльстонови о їх зарученю, але Кеті не дала ся упросити. Она знала дійстно далеко лїпше характер свого опікуна, як єї нареченний, а що она памятала на то, як часто він клав їй в голову, що такі річи безбожні і до нїчого, то бояла ся его гніву, як би він довідав ся правди. За який рік була би она повнолїтна, а тогди її панею своєї власної волї, але тепер була она зовсім в его власти. На що виставляти ся на его безустанну сердитість і непривітливість, котрої могла певно сподївати ся? Коли би єї опікун сповняв дійстно обовязки батька супротив неї, то міг би був жадати того, щоби знав о тім, але при такім станї річий, не відчувала она того обовязку. Постановила собі длятого рішучо не говорити єму нїчого. Та на нещастє судьба хотїла инакше.

Одного дня сходини залюблених потягнули ся довше як звичайно. Остаточно Кеті вернула домів, а Тома сидїв ще на лавцї і думав. З тої приятної задуми прокинув ся зі страхом, коли якась темна тїнь показала ся на стежцї. Коли подивив ся, побачив недалеко від себе старшого спільника, котрий видивив ся на него не конче прихильними очима. Він сам проходжував ся зрана по городї і придивив ся тим сходинам, підчас коли обоє залюблені, заняті собою, не видїли его.

— Чи підете до контори? — спитав він поважно. — То ходіть, підемо разом.

Тома встав і вийшов з ним з города, не відповівши анї слова. Він пізнав з виразу лиця старого, що він все знає, і тим зовсім не журив ся. Бояв ся лиш того, що старий буде злостити ся на свою вихованку, і постановив недопустити до того.

Аж до стациї ішли мовчки побіч себе, але коли опинили ся на Фрічерч-Стріт, попро-

— **Живцем згоріли.** З Тернополя доносять: Дня 18 с. м. о годині $8^1/_2$ вечером вибух пожар в Буцневі, в домі Василя Пелеха. В огни згоріли: 22-літний Василь Пелех, 10-літний Іван Пелех і 35-літний мельник Михайло Пивиньский. Дочку мельника вратовано.

— **На кару смерти** засудив оногди трибунал судиїв присяжних в Перемишли Гната Макалу за скритоубийство, якого допустив ся на Срулю Майстрі, найминті, котрого відтак обрабував.

— **Замерз** на поли коло Старої Соли робітник Франц Катуля родом з Рихвалду. Прикликаний лікар сконстатував лиш смерть.

— **Пригода на провінциї.** З Чорткова доносять, що господаря Онуфрія Тригубчака, котрий стинав вербу, дерево так сильно ударило, що він в кілька годин опісля закінчив жите. — В Кримидові, повіта станіславівского, замерз якийсь селянин, що вертав в нетверезім стані з весїля в Тумири.

— **Осторожний самоубийник.** В однім із віденьских каварень отроїв ся оногди хороший 18-лїтний кельнер квасом сїрчаним і его відвезено до шпиталю майже вже умираючого. Але заким ще напив ся тої смертоносної отруї, дав знати до товариства ратункового, що в тій а в тій каварни молодий мужчина допустив ся самоубийства в наслїдок нещасливої любови. Гостї здивували ся немало, коли побачили, що в хвили, коли самоубийник ледви що випив отрую, було вже й товариство ратункове під рукою. Осторожний самоубийник видко не знав того, що квас сїрчаний попалить его так борзо, що й найборша поміч его не відратує.

— **Добре здурив.** В однім селї в Познаньщинї посварив ся селянин Андрій Фігура з своєю жінкою. Аби бабу застрашити, заложив собі сильку на шию, надїючись, що жінка, стояги недалеко, хоч розлючена на него, прийде ему в поміч. Але завів ся! жінка не ратувала і він направду повісив ся.

— **Конґрес волоцюгів** — як доносить американьска „Свобода" — відбув ся в містї Тампа в державі Фльоридї північно-американьскої Унїї. Двіста „делеґатів" з усяких боків Сполучених Держав з'їхало ся радити над способами облекшеня волоцюжского промислу. „Президента конгресу" Вількінса, що приїхав до Тампи два днї перед конгресом, передержано сї два днї в міских арештах за їзду зелїзницею... без бiлету. Перед конгресом приказав заряд міста поважаним „делегатам" піддати ся примусовій купели в місцевім порті та визначив для їх конгресу місце.... за містом. Все-ж таки, хоч з пригодами, але і волоцюги мали свій конгрес.

— **Величезна гармата.** Сенат Сполучених Держав затвердив суму 578.000 фр. на виріб величезної гармати нового винаходу. Винахідник упевняє, що один вистріл тої гармати розібє найсильнїйший корабель.

— **Смерть під колесами поїзду.** З Городка доносять, що недалеко стациї Мшани, львівский особовий поїзд ч. 18 наїхав селяньску фіру запряжену у пару коний. Фірман і конї погибли на місци. Доси ще не стверджено, як зове ся убитий.

Господарство, промисл, торговля, гіґієна і виховане.

Ради господарскі.

— Кілька слів про годівлю рогатої худоби (V). Годі нам тут розписувати ся широко про поодинокі раси рогатої худоби. Ми навели вже попереду дві для нас найважнїйші, а тепер згадаємо ще про третю, котра тепер у нас в краю найбільше ширить ся. Єсть то сороката долинна раса, звана також альпейскою расою, або коротко, швайцарскою худобою, хоч по правдї під сею послїдною назвою треба би розуміти дві раси: однобарвну гірску (швайцарска брунатна, монтавоньска, альгайска і мірцтальска) і сорокату долинну расу. Ся послїдна раса визначає ся тим, що має велике дашковате чоло, лінія межи рогами єсть каблуковато вигнена, а роги довгі, більше в долину загнені. До сеї раси належать головно: пятниста швайцарска худоба, червоно-брунатна тирольска, і сороката зальцбурска. До пятнистої швайцарскої худоби належить худоба сіментальска, червоно-жовтава, з білими, великими пятнами. Роги у тої худоби суть білі, з жовто-білими кінцями, з білими ратицями і біло-рожевою без пятен кушкою. Корови тої раси дають ся легко годувати і суть дуже добрі на молоко (дають пересїчно 3000 до 4000 лїтрів молока). Нинї розмножують у нас расу сіментальску чистої і цівкрови. — До краєвих рас належать: галицка червона худоба, еґерляндска в Сосновиx горах в Чехії, і в Баварії, та куляндска в північно-західній Мораві, в т. зв. Кулєндхен (Kuhländchen), особливо коло Нового Ічина і Фульнека.

Всячина господарска.

— Лип на комахи т. зв. лип брумата, котрим мастить ся папір і обвязує ся дерева, щоби шкідливі комахи прилипали на нїм і не лїзли в гору на дерево, можна зробити слїдуючим способом: Варить ся цівтретя кільо ріпакового олію і пів кільо смальцю, аж згусне так, що лишить ся всего дві третини. Відтак треба стопити разом пів кільо густої терпентини і пів кільо кольофонії і додавати до повисшої мішанини, при чім треба заєдно добре мішати. Коли лип вистигне, то повинен бути на стілько густим, щоби не спливав а давав ся добре розмащувати пензлем. Коли би був за рідкий, то треба довше варити аж згусне, а коли би був за густий, то треба его розігріти і додати ще трохи ріпакового олію. При вареню сего липу треба бути осторожним. До вареня в меншій скількости треба всего дібрати відповідно до повисшої скількости.

— На таргани або шваби єсть дуже добрим средством боракс розтертий на мілкий порошок, до котрого треба додати ще трохи мілкого цукру. Ту мішанину надуває ся у всї шпари, де сидять таргани. Вечером треба ще коло шпар понакроплювати трохи води, ко-

---

сив Джірдльстон молодого спільника з собою до єво́ї приватної контори.

— Ну, мій пане, — відозвав ся він, замкнувши двері за собою, — менї здає ся, що я маю право спитати, що значить тота сцена, котрій я нинї мимо волї придивив ся.

— Нїчо иншого — відповів Тома рішучим, але спокійним голосом — як лиш то, що я з панною Герстон заручений і то вже від довшого часу.

— О, дїйстно! — сказав на то Джірдльстон холодно сївши собі коло свого пульта і перебираючи купу листів.

— Длятого, що я того хотів — сказав Тома, — то ми держали наші заручини в тайнї перед Вами. Я мав причину припускати, що Ви противні заскорим заручинам, і боялися, що наші не відповідали би Вашому бажаню.

Підчас довгої дороги, коли они ішли мовчки побіч себе, розважав купець в дусї, як має поступити, і прийшов до того переконаня, що лекше буде повести того молодого палкого чоловіка, як єму противити ся. Він не ставив собі того ясно перед очи, яка нерозумна звязь сполучала тих обоє молодих людий, і гадав собі, що розумом і терпеливостию буде міг їх порізвати. Длятого, коли молодий спільник признав ся, відповів він з такою уданою щиростию, на яку лиш могло здобути ся его гранчасте лице.

— Чей Вас то не здивує, як менї то дивно — сказав він. — Щось подібного не прийшло менї нїколи на гадку. Ви були би лїпше зробили, як би були менї то скорше сказали.

— Простїть, що я того не зробив.

— Що до Вас самих — сказав Джон Джірдльстон ввічливо, — то менї здає ся, що з Вас добрий робітник і чоловік засад. Від коли Ви до фірми вступили, то дали ся завсїгди цінати лиш з найлїпшої сторони.

Тома, вдоволений тим вступом, поклонив ся з подякою.

— Для моєї вихованки не міг би я бажати лїпшого мужа — говорив він поволи розважуючи добре кожде слово. — Але коли би менї прийшло ся рішати таку справу, то я мусів би, як Ви то зрозумієте, увзглядни́ти в перній лїнії бажанє мого покійного приятеля, Джона Герстона, батька панни, з котрою Ви, як кажете, заручені. На мене вложено обовязок і я очевидно мушу сповнити той обовязок що до слова.

— А вжеж — сказав Тома — дивуючись в души, звідки то у него взяло ся, що він так зле думав о тім прихильнім і щирім старім чоловіцї.

— Пан Герстон висказав дуже ясно бажанє, що его доньцї перед єї повнолїтностию, т. є. перед єї двайцять першим днем уродин не вільно анї словом о чімсь подібнім згадати, що не можна навіть і подумати о тім.

— Але він того не міг предвидїти — сказав на то Тома. — Я певний того, що один рік чей не змінить єї чувства під сим взглядом.

— Моїм обовязком єсть сповнити дословно его волю. Але й не можу того сказати, — говорив пан Джірдльстон дальше — щоби не могли настати й такі обставини, котрі би мене спонукали той час проби скоротити. Коли моє далше знакомство з Вами потвердить то високе мнїнє, яке я тепер маю о Ваших здібностях, то розуміє ся, що то би заважило у мене; а також коли побачу, що панна Герстон рішила ся кріпко під сим взглядом, то й то вплинуло би на моє рішенє.

— А щож маємо тимчасом робити? — спитав молодий спільник зажурений.

— Тимчасом не сьмієте анї Ви анї Ваші свояки писати до молодої дами або говорити з нею, анї взагалї в який небудь спосіб зносити ся з нею. Коли би я побачив, що хтось з Вас то робить, то зі взгляду на послїдну волю пана Герстона був би я змушений висилати єї до якогось заграничного інститута, де би она для Вас була зовсім неприступна. Моя постанова під сим взглядом єсть невідклична. Тут моя особиста прихильність або неприхильність не грає нїякої ролї, то чисто лиш справа совісти.

— А як же довго має то тревати? — відозвав ся Тома.

— То буде від Вас зависїти. Коли покажете ся в сїй справі чоловіком чести, то може буду готов признати Ваше бажанє. Тимчасом мусите дати менї слово, що дасте всему спокій і не будете старати ся анї говорити з панною Герстон анї навіть видїти ся з нею. Та й не допустите до того, щоби Ваші родителї зносили ся з нею. Се послїдне услівє може Вам видати ся лютим, але в моїх очах єсть оно великої ваги. Коли не зможете рішити ся менї то все приречи, то мій обовязок змусить мене постарати ся о то, щоби моя вихованка була для Вас зовсім недоступною, а то було би і для Вас прикро і для мене неприятно.

— Алеж я мушу сказати їй о тій нашій умові. Мушу їй розповісти, що Ви робите нам надію під тим услівєм, щоби ми якийсь час держали ся здалека від себе.

— Таже то було би не по людски не позволити Вам на то — відповів Джірдльстон.— Можете написати лист до неї, але то собі памятайте, що відповіди не дістанете.

— Дякую Вам красненько, пане Джірдльстон, дякую красненько! — сказав на то Тома живо. — Тепер бодай знаю, на що жию. Та розлука ще лиш тїснїйше звяже наші серця. Час не зможе нас змінити.

— Добре кажете! — відозвав ся Джон Джірдльстон і усьміхнув ся. — А памятайте собі добре, що на будуче не вільно Вам вже ходити через Еклезіон-Сквер. Мусите держати ся зовсім здалека, коли хочете осягнути мою згоду.

— То дуже прикро, дуже прикро. Але я прирікаю. Чогож би я не прирік, коли то має прискорити нашу сполуку.

— Отже на тім би ми закінчили. А поки що, я би Вам був дуже вдячний, як би Ви пішли на доки і там допильнували набір переносних домів зелїзних призначених до Нового Калябару.

— Іду в сїй хвили, пане Джірдльстон і ще раз дякую Вам за Вашу ласку — сказав

тру ті комахи дуже пють коли попадають ся, то тогди тим більше гинуть. Так треба зробити кілька разів, а можна вигубити таргани що до одного.

— На блощиці єсть дуже добрий а мало знаний слідуючий спосіб: Всї місця де сидять блощиці, отже всї шпари і дірки в стінах, ліжках і т. п. треба позамащувати чистим лоєм з лоєвих сьвічок а блощиці не будуть держати ся.

Переписка господарска.

Ів. Каз. в З.: В Ягольници єсть низша школа рільнича. Услівя припятя: Письменне поданє до дирекциї перед 1 червня. (Наука розпочинає ся 1 липня). Скінчена школа народна, 16 літ віку, фізична здібність (сьвідоцтво лікарске) і сьвідоцтво моральности. Треба здавати вступний іспит. Оплата за удержанє і одїж (без біля і обуви) 448 К., але майже всї ученики дїстають удержанє з фондів краєвих або стипендиї. Наука треває три роки. Найлїпше було би, як би такий ученик міг опісля господарити на власнім ґрунті. Впрочім може дістати службу в якім дворі.

Олександер У. в Стриг.: Не розуміємо о що Вам розходить ся, чи о правні відносини, чи о саму роботу осушуваня ґрунту. Коли о се розходить ся, то осушує ся в той спосіб, що спускає ся воду або отвертими ровами, або за помочию дренів. Одна і друга робота вимагає трохи знаня, бо треба уміти винайти спад для води і відповідно до того копати рови та закладати дрени (рури випалені з глини), а дренованє знов окремо вимагає знаня тої роботи. Найлїпше як би то хтось зробив, хто на тім знає ся, бо 45 морґів, то вже не дрібниця а лиха робота не оплатить ся лиш причинить видатків. Напишіть ще раз о що розходить ся, а ми будемо старати ся подати відповідну раду.

Ів. Кос. в П.: 1) Де можна дістати американьских крілликів, не можемо поки що сказати; мусимо насамперед розвідати. Расові крілики французскі, льотаринґскі велити має на продаж Leon Misiakiewicz, Львів, Богданівка (за городецкою рогачкою). Продає також клітки до годівлї крилликів. — Сріблисті крілики, найлїпші і найцїннїйші зі всїх і найвідповіднїйші для господарства і промислу, котрі варто у нас розмножувати, (шкірки на футра платять ся дуже добре); продає Karol Dobrzański, Пфайферівка ч. 242 (Замарстинів побіч Львова). — 2) Про гриб иншим разом, бо треба би богато писати, а не стає місця. Впрочім ми вже нераз обширно о нім писали. Треба собі ради господарскі ховати.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

Цїна збіжа у Львові 22 лютого: Пшениця 7·60 до 7·75; жито 6·50 до 6·75; овес 6·30 до 6·60; ячмінь пашний 5·60 до 5·80; ячмінь броварний 6·— до 6·80; ріпак 10·— до 10·50; льнянка 10·— до 10·50; горох до вареня 7·— до 12·—; вика 7·— до 7·50; бобик 5·75 до 6·—; гречка 7·— до 7·25; кукурудза нова 5·80 до 6·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 68·—; конюшина біла 35·— до 75·—; конюшина шведска 45·— до 85·—; тимотка 19·— до 26·—.

— **Цїна телят, свиней і овець** на заріз у Відни 21 лютого: На торг привезено 3454 телят; 2359 живих свиний; 1726 патрошених свиний; 411 патрошених овець, 1281 ягнят. Патрошені телята плачено 80 до 94 с., лїпші 96 с. до 1·12 К., найлїпші 1.14 до 1.24 К. — Молоді свині плачено по 60 до 76 с., патрошені свині на мясо по 92 до 1 К.; товсті свині по 84 до 96 с.; підсвинки по 84 до 96 с., важкі по 1.— до 1.09 К. — Патрошені вівці по 50 до 76 с. за кільо. — Ягнята по 12 до 30 К. за пару. — Овець пригнано 2481 штук. Торг був дуже млавий цїна упала; експортові плачено по 42 до 45, лїпші по — до 48 с. за кільо.; — бракові по 38 с. до 40 с. за кільо.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Берлин 23 лютого. Нині приїздить король Едвард VII до Німеччини, аби відвідати хору сестру цїсареву Фридрихову в Кронберзї.

Льондон 23 лютого. Парляментови буде предложене внесенє на ухваленє почестної дотациї для Робертса в висоті 100-тисяч фунтів штерлінґів.

Константинополь 22 лютого. В Солуни арештовано оногди значне число Болгар, між ними кількох учителів, за участь в македоньскім комітеті. У арештованих переведено ревізию і найдено оружиє і компромітуючі папери.

Капштадт 23 лютого. Девет перейшов зелїзничий шлях на північ від Деар і звернув ся в західнім напрямі. Дня 19 був він знов недалеко ріки Оранж. Полковник Плюмер іде за ним з своїм відділом.

Йоганнесбурґ 23 лютого. Вчера в ночи Бури знищили зелїзничий шлях коло Кліпрівер, забрали поїзд з поживою, а другий подорожний поїзд спалили. Відтак відійшли не зачіпаючи нікого.

Берлин 23 лютого. Бюро Вольфа доносить з Пекіну, що гр. Вальдерзе відложив намірену виправу, позаяк хіньске правительство згодило ся на услівя держав.

Тома і поклонившись вийшов. Сам не знав, чи має бути вдоволений вислїдком їх розмови, чи гнїватись на то; взявши все равом був він більше вдоволений, як ні; в найгіршім случаю мусїла би она чекати ще один рік, але все-таки була надія, що від опікуна буде можна борше дістати призволенє. Правда, що він обовязав ся держати ся зовсім здалека від Кеті, але то, так єму здавало ся, лиш збільшить щастє їх злуки.

Цїлий ранок був Тома при тім, як пакували великі зелїзні плити в просторих місцях на корабли „Дівчина з Атин". Коли прийшла пора снїдати, молодому мужчинї не хотїло ся анї їсти анї пити, лиш зайшов до малої реставрациї, казав собі дати чорнило, перо і папір та писав лист до своєї любки. Ще ніколи не змістило ся на обмеженім місци чотирох сторін тілько любови і потїхи, ради і надії, як в сім листі. Коли написав, прочитав все це раз; чув то, що лист лиш слабо віддавав єго гадки; але котромуж залюбленому удало ся колись зложити на папери вдоволяючим способом то, що він думав! Коли Том свій лист, в котрім вияснив докладно всї поставлені єму услівя, кинув до почтової скринки, вернув з новою охотою до роботи на кораблі. Ледви чи був би так вдоволений, як би був побачив, що Джон Джірдльстон відобрав той сам лист від слуги і з сардоньским усьміхом на устах читав єго відтак в своїй комнаті. Ще менше був би вдоволений, як би був видів, як купець подер єго на дрібні кусні і відтак спалив єго в печи. На другий день виглядала Кеті надармо з вікна, при котрім звичайно стояла і на серци зробило ся їй важко, коли не показав ся рослий мужчина і не повитала єї ніяка рука як звичайно що рана.

23.

То все стало ся на яких чотирнайцять днів перед тим, заким Езра вернув з Африки і, розуміє ся, батько все єму розповів.

— Не потребуєш задля того тратити відваги — сказав він. Я зможу завсїгди держати їх здалека одно від другого; а скоро єго не буде, а ти будеш, то она на конець і тебе схоче тим більше, що анї не перечуває, яка причина в тім, що він не показує ся.

— Я не розумію, як ти взагалі міг до того допустити — сказав на то син згризливо.— Що тому дуракови прийшло до голови полювати в нашім лїсї? Дівчина наша. Єї тобі віддали, щоби ти мав на ню око, а ти ось якої красної наробив історії.

— Не жури ся, синоньку — відповів купець. — Я тобі ручу, що держу їх здалека одно від другого, коби лиш ти схотів взяти ся до дїла.

— Таже я казав, що взяв би ся — відповів Езра; а час опісля показав, що він додержав слова.

Перед єго виїздом до Африки не були відносини межи молодим Джірдльстоном а вихованкою єго батька ніколи більше як дружними. Кеті була з натури така добра і так готова до вибаченя, що не могла показувати по собі якоїсь неприхильности і повитала Езру дружно, коли він вернув з дороги. До кількох днів стало їй ясно, що він якось дивно змінив ся на лїпше. Давнїйше минало й по кілька недїль а він до неї анї словом не відозвав ся, а тепер старав ся їй приподобати ся. Сидів бувало цїлими вечерами та розповідав їй про свої пригоди в Африцї, а она слухала цїкаво. Бідна людина повитала ту зміну з радостию і старала ся всїма силами піддержати в нім єго лїпшу натуру та показати єму, що признає ту зміну в єго поведеню. Але иноді й не мало налякала ся, коли при якійсь нагоді вибухла знову єго лютість і дикість і она побачила, що правдива вдача того чоловіка не змінила ся а він лиш силує ся удавати иншого.

(Дальше буде.)

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЄРА у Львові **при ул. Краківскій ч. 9** продає вино шампаньске Йосифа Терлеі і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC" по дуже приступних цінах.

КНИГАРНЯ
Дра Волод. МІЛКОВСКОГО в КРАКОВІ
поручає
слідуючі книжки наукові педагоґа **Рейснера:**

НАЙЛІПША МЕТОДА

найлекша до дуже скорого а грунтовного виученя ся **чужої мови без учителя,** з поясненями **вимови** і з **ключем** на кінци кождої книжки:

„Самоук" **Руско-Німецкий** по 15, 30, 52 кр.
Польско - Німецкий Самоук вступний курс **(Елементар)** по 15, 30, 52 кр.; курс І-шиі 90 кр., курс ІІ-гий зр. 2·30, комплет (разом оба курси) 3 зр.

„Самоук" **Польско-Францускии,** курс І-ий 13 зшиток, курс ІІ-гий 24 зшиток, Граматика Польско-Француска 1·80 зр.

„Самоук" **Польско-Англійский** курс І-шиі зр. 1·80, курс ІІ-гий зр. 1·90, комплет зр. 2·62.

„Самоук" **Польско-Росийский** І-шиі курс зр. 1·80, ІІ-гий курс зр. 2·75.

Француска Хрестоматія
(Chrestomathie Française) зр. 1·20.
Дістати можна у всіх других книгарнях.

ТРАВА МЕДОВА
(Holcus lanatus)

власної збірки з обшару двірского Борівна, насїнє сьвіже і певне на ґрунта сухі або мокрі, цїлком лихі, на пасовиска знаменита ростина, раз засїяна тревае кілька лїт. Один корець разом з мішком коштує 4 зр. а. в., при закупнї нараз 10 корцїв додає ся один корець даром; на вагу 100 клґр. 30 злр. Замовленя доверше Й. БУЛЬСЄВИЧ в Бохни.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN"
единока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениґ. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

Для Львова і Галичини
головний склад і експедиция
WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.
виходить ся
у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.
Аґенция дневників і оголошень
принимає також
пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnik-a Illustr.

Ново отворена
Аґенция дневників і оголошень
у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9.
принимає
ОГОЛОШЕНЯ
до всїх дневників
по цїнах оригінальних.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, есть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всї томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень
Пасаж Гавсмана ч. 9,
принимає оголошеня до всїх дневників
і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).